

Počet zmínek: 1

[Online: 1](#)

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Zrcadlo ruské duše v plamenech hazardu: Ostravský Hráč potvrdil svůj triumf i s druhým obsazením

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

[Online](#), Datum publikace: 24.05.2026 11:26, Datum importu: 24.05.2026 13:38, Zdroj: ostravan.cz, Autor: Milan Bátor, Rubrika: Divadlo, Periodicita: Denně, Provozovatel: Aleš Honus, Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0,03, OTS: 2 752, Měsíční návštěvnost: 13 606, RU/den: 2 752, RU/měsíc: 36 536

Prokofjevova operní prvotina přitom vznikala v kvasu převratné doby. Skladatel operu komponoval v letech 1915–1916 pod bezprostředním vlivem Dostojevského románu. Jeho záměrem bylo radikálně skoncovat s tradiční operní strnulostí. Původně plánovanou premiéru v Petrohradě v roce 1917 smetla ruská revoluce, světové premiéry se tak dílo dočkalo až v roce 1929 v Bruselu, a to ve francouzském překladu a značně revidované verzi z roku 1927. Partitura tehdy šokovala svou dravostí a modernismem. Ostravské nastudování ukazuje, že ani po bezmála sto letech neztratil Hráč nic ze své palčivé aktuálnosti. Problematika závislostí je i dnes jedním z klíčových témat – s tím rozdílem, že klasický hazard dnes doplnily moderní závislosti na digitálním světě, mobilech a počítačových hrách. Lidské nitro však zůstává stejně křehké a náchylné k sebeustrukci.

Inscenace stojí na několika silných pilířích. Stěžejním je hudební nastudování Marka Šedivého, které vyrůstá z hluboké, detailní znalosti nesmírně náročné partitury. Šedivý dokáže orchestr přivést k masivnímu, expresivnímu zvuku, v němž dominují disonantní postupy typické pro Prokofjevovo „motorické“ tvůrčí období. Nejdůležitějším aspektem je smysl pro rytmickou pulzaci. Celé dílo stojí a padá s matematicky přesným odhadem temp. Stačilo by o vteřinu zrychlit a nástrojové figurace a pasáže by se rozmazaly; o kousek zpomalit a inscenace ztratí svůj vnitřní tah. Šedivý tento balanc udržel s obdivuhodným přehledem a orchestru patří hluboká poklona za znamenité provedení. Nechtěl bych ty noty počítat!

Z operní inscenace Hráč. (Foto: Martin Popelář)

Režie Jiřího Nekvasila volí lehce expresivní gesto s pikantně groteskním nádechem. Hlavním hybatelem děje jsou peníze, které Nekvasil proměňuje v zrcadlo nastavené temným koutům duše. Je to varování před lží, sebeklamem, deformováním pravdy i mezilidských vztahů. Scéna Daniela Dvořáka funguje jako formativní činitel inscenace. Divákovi nabízí iluzivní zkratku a metaforickou nadsázku – stoly s ruletou se v kruhu otáčejí spolu s lidmi, jako by vše pohlcovatel vír posedlosti.

Vizuální stránku nádherně dotvářejí kostýmy Sylvie Zimuly Hanákové a Luďka Kellnera. Osobně se domnívám, že dámská linie se autorům povedla s výstižnějšími atributy, pánům to však také náramně sluší. Je to zkratka pastva pro oči. Kostýmy Blanche a Bábinky kontrastují s bílými, téměř andělskými šaty Poliny. Zatímco Blanche symbolizuje čistou žádostivost a erotický archetyp a Bábinka má na hrudi šperky evokující lidské kosti (mrazivý akcent na její blížící se konec), Polininy šaty vyčnívají na ramenou do prostoru jako zárodečná, dosud nerozvinutá křídla.

Z operní inscenace Hráč. (Foto: Martin Popelář)

Pro pochopení Prokofjevova Hráče stojí za to seznámit se více s osobností skladatele, která se promítá v každém záhybu tohoto díla. Zřejmá je fascinace principem hry a současně i jakási drzá neochota k poklonování strnulým konvencím zkažené společnosti. Prokofjev se nesnaží o psychologickou analýzu situace. Pouze naznačuje, co se děje, když člověk ztratí zábrany. A také připomíná, že láska nemusí vždy podléhat penězům, ale jde si svou vlastní cestou, která nepodléhá finančním svodům. Skladatel z Dostojevského předlohy vytěžil maximum, což se projevuje zejména v neslýchané orchestraci a gradaci třetího a čtvrtého dějství. Hudba zde dokonale ilustruje gamblera propadajícího šílenství stejně jako davovou psychózu, která je opojena jeho nevidaným hráčským triumfem.

Zajímavé je, že Alexej není v závěru libretem vykreslen jako cynický bezcitný hráč, kterému by na Polině nezáleželo. Naopak, vypadá to, že o ni stále jeví zájem a po svém pohádkovém úspěchu u stolu jí dokonce nabízí peníze. Polina je však nakonec nečekaně odmítá. Pochopí totiž krutou pravdu: Alexej už nedokáže nabídnout nic jiného než finance. Opravdovou lásku penězi nahradit nelze. Šílenou atmosféru hazardního doupení v závěru korunuje sbor ostravské opery v legendární scéně „Dvě stě tisíc“. Jeho výkon je vrcholnou ukázkou sborového umění, z něhož doslova běhal mráz po zádech.

Alexander Kravets. (Foto: Martin Popelář)

Sobotní obsazení sólových rolí přineslo odlišné, ale neméně pozoruhodné akcenty. Alexander Kravets v roli Alexeje podal pěvecky i herecky propracovaný výkon. Dokázal adekvátně ztvárnit posedlost hrou, byť v rovině milostného citu k Polině mohl působit o něco méně přesvědčivě než jeho premiérový kolega. Polina v podání Zuzany Revai sázela především na čistě a bezpečně vedený zpěv, její herecký projev však tentokrát zůstal poněkud v pozadí za dramatickým nábojem role.

Jozef Benci obdařil roli Generála svým mohutným, barevným basem a vykreslil ho jako dokonale tragikomickou figurku, která ztrácí půdu pod nohama. Velmi dobrou figuru předvedla Lucie Hájková jako autoritativní Bábinka. Josef Moravec ztvárnil Markýze s patřičnou dávkou úlisnosti a falešné noblesy, zatímco Blanche v podání Jany Hrochové byla náležitě svůdná a Istivá a nepostrádala erotické kouzlo. Velkou pochvalu zaslouží i představitelé menších rolí – například Jiří Halama, Petr Urbánek a zejména vynikající Juraj Čiernik – kteří na jevišti rozhodně netvořili pouhé křoví, ale vdechli svým postavám jasný názor.

Z operní inscenace Hráč. (Foto: Martin Popelář)

Ostravský Hráč je ve výsledku jedinečnou příležitostí nahlédnout nejen do anatomie destruktivní lidské vášně, ale i do povahy společnosti, která staví své hodnoty na přetvářce, klamu a zbytněném egu. Prokofjev do díla vložil nadčasový vzkaz, který v **Národním divadle moravskoslezském** rezonuje s nebyvalou intenzitou: podívejte se na hrdiny této opery a uvidíte, kam až to člověk může dotáhnout, pokud vymění vlastní život za iluzi bohatství.

Hráč. Hudba Sergej Prokofjev. Režie Jiří Nekvasil. Hudební nastudování Marek Šedivý. Dramaturgie Juraj Bajús. Scéna Daniel Dvořák. Kostýmy Sylva Zimula Hanáková a Luděk Kellner. Pohybová spolupráce Michaela Dzurovčinová. Recenze je psaná z premiéry uvedené ve čtvrtek 21. května 2026 v **Národním divadle moravskoslezském, Divadle Antonína Dvořáka v Ostravě**.

Čtěte také recenzi první premiéry ZDE.

Alexander Kravets a Zuzana Reval.
Foto: Martin Popelář

Prokofjevova operní prvotina přitom vznikala v kvasu převratné doby. Skladatel operu komponoval v letech 1915–1916 pod bezprostředním vlivem Dostojevského románu. Jeho záměrem bylo radikálně skoncovat s tradiční operní strnulostí. Původně plánovanou premiéru v Petrohradě v roce 1917 smetla ruská revoluce, světové premiéry se tak dílo dočkalo až v roce 1929 v Bruselu, a to ve francouzském překladu a značně revidované verzi z roku 1927. Partitura tehdy šokovala svou dravostí a modernismem. Ostravské nastudování ukazuje, že ani po bezmála sto letech neztratil Hráč nic ze své palčivé aktuálnosti. Problematika závislosti je i dnes jedním z klíčových témat – s tím rozdílem, že klasický hazard dnes doplnily moderní závislosti na digitálním světě, mobilech a počítačových hrách. Lidské nitro však zůstává stejně křehké a náchylné k sebeodstranění.

Inscenace stojí na několika silných pilířích. Stěžejním je hudební nastudování *Marka Šedivého*, které vyrůstá z hluboké, detailní znalosti nesmírně náročné partitury. Šedivý dokáže orchestr přivést k masivnímu, expresivnímu zvuku, v němž dominují disonantní postupy typické pro Prokofjevovo „motorické“ tvůrčí období. Nejdůležitějším aspektem je smysl pro rytmickou pulzaci. Celé dílo stojí a padá s matematicky přesným odhadem temp. Stačilo by o vteřinu zrychlit a nástrojové figurace a pasáže by se rozmazaly; o kousek zpomalit a inscenace ztratí svůj vnitřní tah. Šedivý tento balanc udržel s obdivuhodným přehledem a orchestru patří hluboká poklona za znamenité provedení. Nechtěl bych ty noty počítat!

Z operní inscenace Hráč. (Foto: Martin Popelář)

Režie *Jiřího Nekvasila* volí lehce expresivní gesto s pikantně groteskním nádechem. Hlavním hybatelem děje jsou peníze, které Nekvasil proměňuje v zrcadlo nastavené temným koutům duše. Je to varování před lží, sebeklamem, deformováním pravdy i mezilidských vztahů. Scéna Daniela Dvořáka funguje jako formativní činitel inscenace. Divákovi nabízí iluzivní zkratku a metaforickou nadsážku – stoly s ruletou se v kruhu otáčejí spolu s lidmi, jako by vše pohlcival vír posedlosti.

Vizuální stránku nádherně dotvářejí kostýmy *Sylvy Zimuly Hanákové* a *Ludka Kellnera*. Osobně se domnívám, že dámská linie se autorům povedla s výstižnějšími atributy, pánům to však také náramně sluší. Je to zkrátka pastva pro oči. Kostýmy *Blanche* a *Bábinky* kontrastují s bílými, téměř andělskými šaty *Poliny*. Zatímco *Blanche* symbolizuje čistou žádostivost a erotický archetyp a *Bábinka* má na hrudi šperky evokující lidské kosti (mrazivý akcent na její blížící se konec), *Poliny* šaty vyčnívají na ramenou do prostoru jako zárodečná, dosud nerovinná křídla.

na plný plyn 22.5.2026

- Julie Goetz vydává album o naději z míst, kde se nedá dýchat. Album doprovází klip ke skladbě *Zatopená šachta* 22.5.2026
- Emancipovaný rozměr ženské existence v obrazech *Simony Ticháčkové* na Dole Michal 22.5.2026
- Pondělním hostem *Rádia Ostravan* bude moderátorka *Kateřina Huberová* 21.5.2026
- *Dream Factory* začíná v pátek. *Oskar Hes* převzal záštitu a říká: Znáť background autora je pro mě přínosný 21.5.2026
- *MNDL Fest 2026: Do Koprivnice přijedou Amelie Siba, FVCK_KVLT I The Pau z Polska* 21.5.2026
- *Želary, Aida i Šiléné smutná princezna... Slezské divadlo právě zveřejnilo program na další sezonu* 20.5.2026

POSLOUCHEJTE RÁDIO OSTRAVAN

12:00 – 16:00

ART

DUŠAN FOLTÝN, HOBOJ.
JANÁČKOVA ...

Bohuslav Martinů Koncert pro hobo...

Více na: radioostravan.cz

KALENDÁŘ KULTURNÍCH AKCÍ

HUDBA

Úterý Středa Čtvrtek Pátek Sobota

- Klavírní úterý v Pokladu - Pozdravy ze Slovenska** 11:00
Dům kultury Poklad
26.05.2026
- Lenka Nová, Padědý tour** 19:00
Dům kultury Poklad
26.05.2026

DIVADLO

Dnes Pondělí Úterý Středa Čtvrtek

- Odívno - Jonááš** 15:30
Divadlo Iutek Ostrava
24.05.2026
- Michael Kunze, Sylvester Levay - Elisabeth** 16:00
Divadlo Jiřího Myrona
24.05.2026
- Pavel Klusák - Agnetha volá S.O.S.** 16:00
Divadlo 12
24.05.2026
- Klíčovou dírkou** 19:00
Divadlo Mir
24.05.2026

OSTATNÍ

Dnes Pondělí Středa Čtvrtek Pátek

Z operní inscenace Hráč. (Foto: Martin Popelář)

Pro pochopení Prokofjevova Hráče stojí za to seznámit se více s osobností skladatele, která se promítá v každém záhybu tohoto díla. Zřejmě je fascinace principem hry a současně i jakási drzá neochota k poklonkovaní strnulým konvencím zkažené společnosti. Prokofjev se nesnaží o psychologickou analýzu situace. Pouze naznačuje, co se děje, když člověk ztratí zábrany. A také připomíná, že láska nemusí vždy podléhat penězům, ale jde si svou vlastní cestou, která nepodléhá finančním svodům. Skladatel z Dostojevského předlohy vytěžil maximum, což se projevuje zejména v neslychané orchestraci a gradaci třetího a čtvrtého dějství. Hudba zde dokonale ilustruje gamblera propadajícího šílenství stejně jako davovou psychózu, která je opojena jeho nevidaným hráčským triumfem.

Zajímavé je, že Alexej není v závěru libretem vykreslen jako cynický bezcitný hráč, kterému by na Polině nezáleželo. Naopak, vypadá to, že o ni stále jeví zájem a po svém pohádkovém úspěchu u stolu jí dokonce nabízí peníze. Polina je však nakonec nečekaně odmítá. Pochopí totiž krutou pravdu: Alexej už nedokáže nabídnout nic jiného než finance. Opravdovou lásku penězi nahradit nelze. Šílenou atmosféru hazardního doupení v závěru korunuje sbor ostravské opery v legendární scéně „Dvě stě tisíc“. Jeho výkon je vrcholnou ukázkou sborového umění, z něhož doslova běhal mráz po zádech.

Alexander Kravets. (Foto: Martin Popelář)

Sobotní obsazení sólových rolí přineslo odlišné, ale neméně pozoruhodné akcenty. *Alexander Kravets* v roli Alexeje podal pěvecky i herecky propracovaný výkon. Dokázal adekvátně ztvárnit posedlost hrou, byť v rovině milostného citu k Polině mohl působit o něco méně přesvědčivě než jeho premiérový kolega. Polina v podání *Zuzany Revai* sázela především na čisté a bezpečně vedený zpěv, její herecký projev však tentokrát zůstal poněkud v pozadí za dramatickým nábojem role.

Jozef Benci obdařil roli Generála svým mohutným, barevným basem a vykreslil ho jako dokonale tragikomickou figurku, která ztrácí půdu pod nohama. Velmi dobrou figuru předvedla *Lucie Hájková* jako autoritativní Bábinka. *Josef Moravec* ztvárnil Markýze s patřičnou dávkou úlisnosti a falešné noblesy, zatímco Blanche v podání *Jany Hrochové* byla náležitě svůdná a lstivá a nepostrádala erotické kouzlo. Velkou pochvalu zaslouží i představitelé menších rolí – například *Jiří Halama*, *Petr Urbánek* a zejména

4. *Jurij Čiernik* – ktaří na jevišti rozhodně netvořili nově, ale

24.05.2028

OSTATNÍ

Dnes Pondělí Středa Čtvrtek Pátek

Kosmické zoo Planetárium Ostrava 24.05.2028	14:00
PLATO: Z plynojemu do jatek PLATO, městská galerie současného umění 24.05.2028	14:30
Plato: z plynojemu do jatek komentovaná prohlídka Gong 24.05.2028	14:30

Kalendář akcí poskytuje: **OSTRAVAINFO!!!**

Vstupenky na vybrané akce k zakoupení na pobočkách OIS.

akcenty. *Alexander Kravets* v roli Alexeje podal pěvecký i herecký propracovaný výkon. Dokázal adekvátně ztvárnit posedlost hrou, byť v rovině milostného citu k Polině mohl působit o něco méně přesvědčivě než jeho premiérový kolega. Polina v podání *Zuzany Revai* sázela především na čistě a bezpečně vedený zpěv, její herecký projev však tentokrát zůstal poněkud v pozadí za dramatickým nábojem role.

Jozef Benci obdařil roli Generála svým mohutným, barevným basem a vykreslil ho jako dokonale tragikomickou figurku, která ztrácí půdu pod nohama. Velmi dobrou figuru předvedla *Lucie Hájková* jako autoritativní Bábinka. *Josef Moravec* ztvárnil Markýze s patřičnou dávkou úlisnosti a falešné noblesy, zatímco *Blanche* v podání *Jany Hrochové* byla náležitě svůdná a lstivá a nepostrádala erotické kouzlo. Velkou pochvalu zaslouží i představitelé menších rolí – například *Jiří Halama*, *Petr Urbánek* a zejména vynikající *Juraj Čiernik* – kteří na jevišti rozhodně netvořili pouhé křoví, ale vdechli svým postavám jasný názor.

Z operní inscenace *Hráč*. (Foto: Martin Popelář)

Ostravský *Hráč* je ve výsledku jedinečnou příležitostí nahlédnout nejen do